

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI GHERASIM LA PATRIARHIE

Sâmbătă, pe 4 / 17 martie 2018, Patriarhia a prăznuit pomenirea Sfântului Gherasim de la Iordan, în sfânta Mănăstire care îi poartă numele, din Valea Iordanului, pe malul vestic al râului, aproape de Ierihon.

Ajungând în Țara Sfântă din patria sa, situată în Asia Mică, pe la mijlocul secolului al V-lea, Sf. Gherasim s-a nevoit în diferite Mănăstiri din Palestina până când a ctitorit propria sa Mănăstire, Lavra Kalamon. Acolo a îndrumat mii de monahi în dogma ortodoxă a celui de-al patrulea Sinod Ecumenic din Calcedonia, referitoare la cele două Firi ale lui Hristos în propria Sa Ipostază unică.

La această sfântă sărbătoare, după primirea călduroasă a cercetașilor, Sf. Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac de Nazaret, ÎPS Mitropolit Isihie de Kapitolia, ÎPS Mitropolit Alexandru de Pereyeslav din Ucraina, ÎPS Arhiepiscopi Aristarh de Constantina, Dimitrie de Lydda, Filumen de Pella și ÎPS Mitropolit Ioachim de Helenoupolis. La rugăciune au participat, de asemenea, ÎPS Arhiepiscop Teofilact al Iordaniei, ÎPS Mitropolit Nicolae de Mesogaia din Biserica Greciei, Ieromonahii aghiotafiți, protos fiind Arhimandritul Meletie, urmat de egumenul din Fhes, Arhimandritul Ieronim, de egumenul de la Mănăstirea Păstorilor, Arhimandritul Ignatie și Preoții locali; Pr. Issa Mousleh și Pr. George Bananoura, Arhidiaconul Marcu și Diaconul Anastasie. În cor, arhimandritul Aristovul și cântărețul Dimitrie au cântat în greacă, arabă, rusă și română. La slujbe au participat numeroși pelerini din diferite țări.

Preafericirea Sa a predicat Cuvântul lui Dumnezeu creștinilor participanți la slujbă, după cum urmează:

„Scara bunătăților celor dumnezeiești săvârșind, le-ai înălțat spre înălțimea vredniciei cei înțeleghătoare, și ai primit de la Hristos arătările cele curate ale dumnezeieștilor Taine. Pentru aceasta, purtătorule de Dumnezeu, pre tine te cinstim cu bună credință și strigăm: Slavă lui Hristos, Celui Ce te-au întărit. Slavă Celui Ce te-au încununat. Slavă Celui Ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri”, spune imnograful Bisericii.

Preaiubiti frati si surori in Hristos,

Creștini și pelerini evlavioși

Abundența harului Duhului Sfânt ne-a adunat pe toți în acest loc din deșert, locul unde Sfântul Ioan Botezătorul și Înainte Mergătorul a predicat pocăința, ca să cinstim în mulțumire și doxologie pomenirea sfântă a Părintelui nostru printre Sfinții Gherasim, care a fost slăvit prin nevoința sa în zona Iordanului.

Luând seama la cuvintele psalmistului: „Iată m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustiu.” (Ps. 54:7), Sf. Gherasim a aplecat din orașul natal Lichia din Asia Mică și, după mărturia lui Chiril de Skythopolis, din cartea „Viețile Sfinților”, a stăpânit viața monahală cu multe fapte împotriva duhurilor rele și s-a retras în zona Iordanului pentru a se face pustnic.

Așa cum cerbul se îndreaptă spre izvoarele apei cu mare dorință, tot astfel și sufletul Sfântului Gherasim nu a a însetat după nimic altceva decât după Dumnezeu Cel Viu. După cum spune psalmistul David: „Însetat-a sufletul meu de Dumnezeu cel viu; când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?” (Psalmul 41: 2).

Cu alte cuvinte, dându-și seama de importanța sufletului,

Sfântul Gherasim a disprețuit comorile pământești de dragul bunurilor cerești nepieritoare, și anume dreptatea și vederea slavei lui Dumnezeu, după cuvintele lui David: „Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.”(Psalm 16:15). Și, mai în amănunt, voi lucra dreptatea și prin ea voi vedea cu ochii sufletului meu fata ta [Dumnezeule], sufletul meu va fi umplut la vederea slavei și strălucirii feței Tale. „Fericiti cei curați cu inima căci aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5: 8), spune Domnul.

Viața în Hristos, și anume lupta creștinului pentru a ajunge la unirea cu Dumnezeu, sau mai degrabă pentru a obține darul luminării prin Duhul Sfânt, este scopul final al Bisericii, care este trupul mistic al lui Hristos în lume. „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8:12) spune Domnul.

Această „lumină a vieții”, și anume viața adevărată și veșnică, este ceea ce a câștigat Părintele nostru printre Sfinți Gherasim, prin renunțarea desăvârșită la viața pământească a vremii sale și prin retragerea sa în pustie. A făcut acest lucru urmând exemplul Sfântului Ioan Botezătorul, al Sfinților Apostoli, al Părinților purtători de Dumnezeu, al Mărturisitorilor, al Mucenicilor și al Atleților lui Hristos, precum și al contemporanilor săi din pustia Iudeei și din jurul râului Iordan.

Locuitorii deșertului, care au trăit o viață în Hristos, dragii mei frați, nu sunt nimeni altcineva decât locuitorii cetății lui Dumnezeu celui Viu (Evrei 12:22), adică ai Bisericii lui Hristos, ai Ierusalimului ceresc, unde Îngerii și toți Sfinții sărbătoresc și răspândesc din plin bucuria și duhul sărbătorii.

Acestei Biserici, Soborul și Adunarea fiilor iubiți și aleși ai lui Dumnezeu, care au fost scriși drept cetățeni ai raiului, i-au devenit și ei membri, toți dintre noi care poartă numele lui Hristos. Ne-am apropiat de Dumnezeu prin

Dumnezeul întrupat, prin Cuvântul și Fiul Său Unul Născut, Domnul nostru Iisus Hristos; și acest Dumnezeu este Tatăl și Judecătorul tuturor. De asemenea, ne-am apropiat și de duhurilor celor neprihăniți care s-au făcut desăvârșiți, așa cum predică Sf. Pavel: „Ci v-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri, în adunare sărbătorească, și de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvârșiți” (Evrei 12: 22-23).

Iată, prin urmare, de ce imnograful Bisericii vestește: „Pomenirea Mucenicilor Tăi, Doamne, toată făptura o prăznuiește; cerul cu îngerii saltă iar pământul și toți oamenii se veselesc. Pentru mijlocirile lor, miluiește-ne pe noi.”

Într-adevăr, iubiților, cerurile se bucură și pământul se veselește astăzi de pomenirea anuală a Sfântului și Dreptului nostru Gherasim al Iordanului, care „scara bunătăților celor dumnezeiești săvârșind, le-ai înălțat spre înălțimea vredniciei cei înțeleghătoare”.

La această înălțime a vredniciei cei înțeleghătoare suntem chemați și noi, iubiți frați, de către Sfântul nostru Gherasim, mai ales în perioada Postului Mare, așa cum spune imnograful: „Prin înfrânare omorând hiarele patimilor, prin nepătimire și prin curăție să ne apropiem la Hristos”.

Aceasta înseamnă că Hristos este aproape de noi toți, așteptându-ne să ne apropiem de El, după ce ne-am curățit mai întâi în perioada Postului Mare, care este ocărătorul păcatului și apărătorul pocăinței. „Supuneți-vă deci lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului și el va fugi de la voi. Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, voi cei îndoielnici” (Iacov 4: 7-8); ne îndeamnă Sf. Iacov, Ruda Domnului.

După Sf. Liturghie, s-a făcut o procesiune în jurul mănăstirii, și în cele din urmă, o agapă de post, în cinstea sărbătorii, la trapeza mănăstirii. *Veniți să ne apropiem de Hristos, Dumnezeuul nostru, rugând-o pe Maica Domnului, pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioară Maria, și pe Sfântul Părinte Gherasim, spunând împreună cu imnograful: „Împreună cu cuvioșii stând înaintea lui Hristos, pre Acesta roagă-L pentru cei ce săvârșesc dumnezeiască pomenirea ta, Cuvioase Gherasime” și ne socoată vrednici să ne apropiem de Învierea Mântuitorului nostru Hristos. Amin. La mulți ani! “*

După Sf. Liturghie, s-a făcut o procesiune în jurul mănăstirii, și în cele din urmă, o agapă de post, în cinstea sărbătorii, la trapeza mănăstirii.

Din partea Secretariatului General

```
ngg_shortcode_0_placeholder"      order_by="sortorder"  
order_direction="ASC"              returns="included"  
maximum_entity_count="500"]
```

<httpv://youtu.be/7kx0pPe2TjI>